

Raadsmemo

Onderwerp dossier Hornbach
Datum 16 april 2014
Afzender Sjoerd J. Veerman
Tel.nr. (078) 770 6004
Emailadres s.veerman@alblasserdam.nl

Geachte raad,

Bijgevoegd stuk wordt u ter kennisname toegezonden.

Het betreft informatie waarvan het nuttig gevonden wordt dat u ervan op de hoogte bent, dan wel de toezending van een door het college of een lid van het college in commissie of raad toegezegd stuk.

In tegenstelling tot het verstrekken van informatie via een raadsinformatiebrief is de raadsmemo niet vooraf in het college besproken en vastgesteld.

Met het presidium is afgesproken dat informatie verstrekt via een raadsmemo wel als ingekomen stuk wordt geregistreerd, maar niet geagendeerd wordt voor een commissie- of raadsvergadering, tenzij een lid van een commissie of de raad hier via de griffier om verzoekt.

Voor zover van belang treft u nog de volgende korte toelichting aan.

Het dossier Hornbach kan helaas nog steeds niet worden afgesloten. Op meerdere fronten spelen er nog rechtszaken. Graag breng ik u nog één keer op de hoogte van de meest recente stand van zaken.

Bestemmingsplan werkgebied

Op 4 september 2013 heeft de Raad van State uitspraak gedaan over het op 12 september 2012 vastgestelde bestemmingsplan Werkgebied. In de uitspraak vernietigt de Afdeling het besluit van de raad van de gemeente Alblasserdam van 25 september 2012, voor zover aan het plandeel met de bestemming "Bedrijventerrein", voor zover dit betrekking heeft op het perceel van Hornbach aan de Kelvinring 60 niet de aanduiding "maximum vloeroppervlak 10.000 m²" is toegekend. In dezelfde uitspraak, welke u overigens aangehecht aantreft, draagt de Afdeling de gemeente op een nieuw besluit te nemen. Deze "opdracht" resulteert in een gewijzigde vaststelling van het bestemmingsplan Werkgebied op 26 november 2013.

Reclamanten in deze kwestie, van Neerbos Bouwmarkten BV e.a., hebben beroep ingesteld tegen het gewijzigd vastgestelde bestemmingsplan Werkgebied. Uit de gegevens van de Raad van State blijkt dat er geen verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening is ingediend. Als gevolg hiervan is het bestemmingsplan Werkgebied in werking getreden.

Behandeling van het beroep wordt afgewacht. Het verweerschrift zal binnenkort bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden ingediend.

Buitenterrein, beroep tegen beslissing op bezwaar

In februari 2012 is vergunning verleend voor het o.a. plaatsen en gebruiken van rekken ten behoeve van buitenverkoop van tuinartikelen in de zogenoemde siertuin. Tegen dit besluit is door Van Neerbos Bouwmarkten BV e.a. in maart 2012 bezwaar gemaakt. Het college heeft

bezwaarmakers in juli 2012 gedeeltelijk niet ontvankelijk en voor het overige ongegrond verklaard. In augustus 2012 is tegen dit besluit door van Neerbos beroep ingesteld bij de rechtbank. Begin november 2013 heeft zitting bij de rechtbank plaatsgevonden. Een aantal eiseressen hebben ter zitting hun beroep ingetrokken. Op 30 januari 2014 heeft de Rechtbank Rotterdam uitspraak gedaan in de kwestie; de uitspraak is aangehecht.

In het kort oordeelt de Rechtbank dat door het gebruik van de rekken voor detailhandel ook de siertuin zelf wordt omgevormd tot verkoopvloeroppervlak. Winkelend publiek moet zich immers over deze gronden bewegen om bij de rekken te kunnen. Hierdoor ontstaat strijdig gebruik met de aan de gronden gegeven "bestemming" siertuin. De Rechtbank verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit. De Rechtbank bepaalt ook dat verweerder (lees: gemeente) met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit neemt. Aan deze nieuwe beslissing op bezwaar wordt momenteel gewerkt.

Ondertussen is in maart 2013 een verzoek tot handhaving ingediend door van Neerbos c.s. tegen het gebruik van de buitenruimte als verkoopruimte. In april 2013 is dit verzoek gevolgd door een verzoek om voorlopige voorziening en instelling van beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op het handhavingsverzoek. Eind april 2013 is het verzoek om handhaving door het college afgewezen waarna de rechtbank het ingestelde beroep heeft terugverwezen naar de gemeente als zijnde een bezwaarschrift. Het verzoek om voorlopige voorziening is door de rechtbank afgewezen. In oktober 2013 heeft het college een beslissing op bezwaar genomen. Hiertegen is door van Neerbos c.s. wederom beroep ingesteld bij de Rechtbank. Zitting van dit beroepschrift was op 15 april 2014.

Buitenterrein, hoger beroep tegen uitspraak rechtbank

Tegen bovenvermelde uitspraak van de Rechtbank van 30 januari 2014 hebben zowel gemeente als Hornbach als belanghebbende partij hoger beroep ingesteld bij de Raad van State. Vanwege de termijnen is eerst pro-forma beroep ingesteld zonder inhoudelijke gronden te benoemen. Deze gronden zijn inmiddels aangevuld. Het hoger beroep is ingesteld om aan een consistente lijn in het dossier vast te houden.

Aansprakelijkstelling

In een brief van 11 maart 2014 stelt Lexence advocaten namens haar cliënten Van Neerbos Bouwmarkten c.s. de gemeente Alblasserdam aansprakelijk voor de schade die haar cliënten vanaf 29 maart 2013 hebben geleden door het niet handhavend optreden van de gemeente Alblasserdam tegen de illegale verkoopactiviteiten van Hornbach. Inmiddels is door de advocaat van de gemeente een concept afwijzing opgesteld. In overleg met de verzekeraar is de brief met een afwijzing van de aansprakelijkstelling inmiddels verzonden.

Tot slot

De gemeente heeft getracht om dit dossier in de afgelopen collegeperiode te sluiten. Helaas is het niet gelukt om partijen te overtuigen dat elke procedure leidt tot volgende procedures zonder zicht op een bevredigende oplossing voor iedereen. Partijen blijven elkaar in de rechtszaal ontmoeten en de procedurekosten blijven, voor alle partijen, oplopen. Met onze advocaat, de heer Breeman van Loyens & Loeff, is er overleg hoe de procedure(kosten) te beperken.

Aangehecht:

Uitspraak rechtbank Rotterdam, zaaknummer ROT 12/966, 30 januari 2014

de Rechtspraak

Rechtbank Rotterdam

3SRRC02705856

AANTEKENEN

De heer mr. H.J. Breeman
Postbus 2888
3000 CW Rotterdam

Rechtbank Rotterdam
Sector Bestuursrecht

bezoekadres
Wilhelminaplein 100/125

correspondentieadres
Postbus 50951, 3007 BM
Rotterdam

t (010) 297 12 34
f (010) 297 25 55
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum 30 januari 2014
onderdeel bestuur 3
contactpersoon dhr D. Verhagen
doorkiesnummer 010-2971973
ons kenmerk zaaknummer DOR 12 / 966 WABOA WE01
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling 010-2972555
onderwerp het beroep van Van Neerbos Bouwmarkten B.V. e.a.

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer DOR 12 / 966 WABOA WE01 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK ROTTERDAM

Team Bestuursrecht 3

zaaknummer: ROT 12/966

uitspraak van de meervoudige kamer van 30 januari 2014 in de zaak tussen

1. **Van Neerbos Groep B.V.**, zetelend te Vlaardingen,
2. **Rigam B.V.**, zetelend te Ridderkerk,
3. **C. van Vugt B.V.**, zetelend te Pernis,
4. **Stemar Holding B.V.**, zetelend te Hendrik Ido Ambacht,
5. **Eswi Bouwmarkt Zwijndrecht B.V.**, zetelend te Zwijndrecht,
6. **Intratuin Hendrik Ido Ambacht B.V.**, zetelend te Hendrik Ido Ambacht en
7. **Huisman Retail B.V.**, zetelend te Alblasterdam,
eiseressen,
gemachtigde: mr. A. Kaspers,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Alblasterdam,
verweerder,
gemachtigde: mr. H.J. Breeman.

Derde partij:

Hornbach Bouwmarkt Nederland B.V., Hornbach Holding B.V. en Hornbach Real Estate Alblasterdam B.V.,
vergunninghoudster,
gemachtigde: mr. G.H.J. Heutink.

Procesverloop

Bij besluit van 15 februari 2012 heeft verweerder vergunninghoudster een omgevingsvergunning verleend voor het plaatsen en gebruiken van rekken, een pergola en een loopgang in strijd met het bestemmingsplan ten behoeve van de buitenverkoop van tuinartikelen op het perceel Kelvinring 60 te Alblasterdam.

Tegen dit besluit hebben eiseressen bij brief van 2 maart 2012 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij besluit van 11 juli 2012 heeft verweerder eiseressen sub 1, sub 3 en sub 4 niet-ontvankelijk verklaard in hun bezwaar en het bezwaar van eiseressen sub 2, sub 5, sub 6 en sub 7 ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit hebben eiseressen bij brief van 20 augustus 2012 beroep ingesteld bij de rechtbank Dordrecht.

Met ingang van 1 januari 2013 is het arrondissement Dordrecht opgegaan in het nieuwe arrondissement Rotterdam en is de rechtbank Dordrecht opgegaan in de nieuwe rechtbank Rotterdam.

De zaak is op 7 november 2013 ter zitting van een meervoudige kamer behandeld. Eiseressen zijn verschenen bij gemachtigde, vergezeld door R. Poppelier. Verweerder is verschenen bij gemachtigde, vergezeld door S. Aleman, werkzaam bij de gemeente Alblasterdam. Vergunninghoudster is verschenen bij gemachtigde, vergezeld door G. van Heeren en J. Tychon.

Eiseressen sub 1, sub 3 en sub 4 hebben ter zitting hun beroep ingetrokken. In het vervolg van deze uitspraak wordt met 'eiseressen' dan ook bedoeld eiseressen sub 2, sub 5, sub 6 en sub 7.

Overwegingen

1. Artikel 2.1, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) bepaalt, voor zover hier van belang, dat het verboden is zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:

- a. het bouwen van een bouwwerk;
- c. het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan.

Ingevolge artikel 2.10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo wordt, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, de omgevingsvergunning geweigerd indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan.

Ingevolge artikel 2.10, tweede lid, van de Wabo wordt in gevallen als bedoeld in het eerste lid, onder c, de aanvraag mede aangemerkt als een aanvraag om een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, en wordt de vergunning slechts geweigerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 niet mogelijk is.

Ingevolge artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo kan, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo, de omgevingsvergunning slechts worden verleend, indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan:

- 1° met toepassing van de in het bestemmingsplan opgenomen regels inzake afwijking,
- 2° in de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen, of
- 3° indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

In artikel 2.7 van het Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor) is bepaald dat als categorieën planologische gebruiksactiviteiten waarvoor een omgevingsvergunning kan worden verleend als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2°, van de wet, worden aangewezen de categorieën gevallen in artikel 4 van bijlage II.

Ingevolge artikel 4, aanhef en onder 1, aanhef en onder a, van bijlage II van het Bor komen voor verlening van een omgevingsvergunning waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2°, van de wet van het bestemmingsplan wordt afgeweken, in aanmerking:

Een bijbehorend bouwwerk binnen de bebouwde kom.

Voor het terrein waarop de vergunde bouwwerken zijn geprojecteerd (het terrein), gold ten tijde van het bestreden besluit het bestemmingsplan "Vinkenwaard-Zuid 1995" (het

bestemmingsplan). Het terrein heeft ingevolge dit bestemmingsplan de bestemming "Bedrijfsdoeleinden II".

Ingevolge artikel 8, eerste en vierde lid, van de planvoorschriften van dit bestemmingsplan is het verboden de gronden en de gebouwen binnen het plangebied te gebruiken op een wijze of tot een doel in strijd met de op de kaart aangewezen bestemmingen en de planvoorschriften.

Onder strijdig gebruik als bedoeld in het eerste en vierde lid wordt op grond van artikel 8, vijfde lid, van de planvoorschriften in elk geval verstaan: het gebruik van gronden en gebouwen voor de uitoefening van detailhandel, behoudens detailhandel welke onderdeel is van de bedrijfsuitoefening.

Artikel 8, zesde lid, van de planvoorschriften bepaalt dat, voor zover hier van belang, burgemeester en wethouders bevoegd zijn vrijstelling te verlenen van het bepaalde in lid vijf ten behoeve van de volgende detailhandelsactiviteiten: c. tuinentra; d. bouwmarkten.

Bij besluit van 19 mei 2005 heeft verweerder vrijstelling verleend voor het gebruik van het terrein als siertuin en representatieve ruimte (hierna: de siertuin).

2. Bij het bestreden besluit heeft verweerder, overeenkomstig het advies van 26 juni 2012 van de Commissie van Advies voor de Bezwaarschriften van de Gemeente Alblasserdam, het primaire besluit gehandhaafd, met dien verstande dat de vergunning is verleend met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2°, van de Wabo in samenhang met artikel 4, aanhef en onder 1, aanhef en onder a, van bijlage II van het Bor. De verleende vergunning is toereikend voor het bouwen en gebruiken van de bouwwerken. De vergunning is niet bedoeld om het gebruik van de gronden tussen de bouwwerken als verkoopvloeroppervlak te vergunnen voor de verkoop van tuinartikelen. Gelet op het memo van Ruimtelijk beleid, ontwikkeling en inrichting, adviseurs ruimtelijke ontwikkeling van 12 april 2012 bestaat planologisch geen bezwaar tegen het beoogde bouwplan. De belangen van eiseressen zijn voldoende meegewogen. Van strijd met het provinciale beleid is niet gebleken. De Provinciale Verordening Ruimte (hierna: PVR) is niet van toepassing, nu artikel 9 van de PVR in samenhang gezien met artikel 1, eerste lid, van de PVR duidelijk maakt dat deze artikelen zien op omgevingsvergunningen als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo. De Provinciale Structuurdivisie Detailhandel 2007 (hierna: PSD) stelt geen voorwaarden aan de vestiging van of de uitbreiding van detailhandel in tuinartikelen op bedrijventerreinen.

3. Eiseressen kunnen zich met het bestreden besluit niet verenigen en hebben, samengevat, het volgende aangevoerd. Vergunninghoudster heeft twee maal eerder de onderhavige vergunning aangevraagd. Deze aanvragen heeft verweerder geweigerd. In deze procedure heeft verweerder de aanvraag zonder nadere motivering toegewezen. Het provinciale beleid is niet gewijzigd sinds de eerdere aanvragen, zodat niet valt in te zien waarom verweerder de aanvraag nu wel vindt passen binnen dit beleid. Op grond van de PSD moet uitbreiding van perifere detailhandel op bedrijventerreinen terughoudend worden benaderd. Nu de aanvraag ook met een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3° van de Wabo verleend had kunnen worden, had verweerder deze ook aan de bepalingen van de PVR moeten toetsten. Verweerder had om een distributie planologisch onderzoek en een advies van het Regionaal Economisch Overleg Zuid-Holland Zuid moeten verzoeken. De

uitbreiding van de verkoopruimte van vergunninghoudster is dan ook in strijd met het provinciale beleid.

Door het plaatsen van de rekken wordt de siertuin feitelijk omgevormd tot een verkoopvloeroppervlak. De vergunning had niet mogen worden verleend.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

4.1. Tussen partijen is niet in geschil dat de bouwwerken en de grond waarop de bouwwerken worden gebouwd zullen worden gebruikt voor de uitoefening van detailhandel en dat dit gebruik in strijd is met het ten tijde van het bestreden besluit geldende bestemmingsplan. De rechtbank ziet geen aanleiding daar anders over te oordelen.

4.2. Tussen partijen is verder niet in geschil en ook de rechtbank is van oordeel, dat verweerder de vergunde bouwwerken terecht heeft aangemerkt als bijbehorende bouwwerken als bedoeld in artikel 4, aanhef en onder 1, van Bijlage II van het Bor. Hieruit volgt dat verweerder bevoegd is voor de bouw en het gebruik van de bouwwerken toepassing te geven aan artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2°, van de Wabo juncto artikel 4, aanhef en onder 1, aanhef en onder a, van bijlage II van het Bor. Dit is een discretionaire bevoegdheid met een grote mate van vrijheid voor verweerder naar eigen inzicht te beslissen op grond van een afweging van alle betrokken belangen. De toepassing van een dergelijke bevoegdheid dient de rechtbank terughoudend te toetsen.

4.3. Met inachtneming van dit toetsingskader is de rechtbank van oordeel dat het (kennelijke) betoog van eiseressen dat verweerder niet in redelijkheid toepassing heeft kunnen geven aan deze bevoegdheid, omdat door het plaatsen van de bouwwerken de siertuin, waaronder de gronden tussen de bouwwerken, feitelijk wordt omgevormd tot verkoopvloeroppervlak, slaagt. Het winkelend publiek zal zich in de siertuin op de gronden tussen de bouwwerken in moeten bewegen om de spullen van de rekken te pakken. Deze gronden van de siertuin worden derhalve, naast de gronden waarop de bouwwerken worden geplaatst, feitelijk gewijzigd in verkoopvloeroppervlak. Het verlenen van een vergunning voor strijdig gebruik van de gronden tussen de bouwwerken valt ook naar de opvatting van verweerder niet onder de reikwijdte van zijn bevoegdheid op grond van artikel 4, aanhef en onder 1, aanhef en onder a, van bijlage II van het Bor. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de omstandigheid dat het bouwen en gebruiken van de bouwwerken onmiskenbaar strijdig gebruik van de gronden van de siertuin met zich brengt onvoldoende in zijn belangenafweging betrokken. In het door verweerder overgenomen advies van de Commissie van de bezwaarschriften overweegt de commissie dat (het deel van) de vergunning voor bouw en gebruik van de rekken naar haar oordeel zinledig is, nu de grond tussen de rekken niet als verkoopvloeroppervlak gebruikt mag worden, en dat het college dus handhavingsverzoeken kan verwachten als die rekken in gebruik worden genomen. Onder die omstandigheid valt zonder nadere motivering, die ontbreekt, niet in te zien waarom verweerder het veronderstelde belang van de vergunninghoudster bij het mogen bouwen van rekken die feitelijk niet voor het beoogde doel van uitstalling van (tuin-)artikelen voor de verkoop kunnen worden gebruikt zonder strijdig gebruik van de loopgangen tussen die rekken, zwaarder heeft kunnen laten wegen dan het belang van eiseressen die er redelijkerwijs van uit konden gaan dat dat strijdig gebruik inderdaad plaats zou gaan vinden.

4.4. Overigens moet worden aangenomen dat naast eiseressen ook verweerder ervan uit is gegaan dat de rekken, eenmaal gerealiseerd, inderdaad in gebruik zouden worden genomen voor verkoopdoeleinden en dat de grond tussen die rekken dus inderdaad in strijd

met de bestemming zou worden gebruikt. De jurisprudentie waarnaar verweerder ter zitting heeft verwezen ten betoge dat het gebruik van de grond rondom de rekken inherent is en ten dienste staat aan het gebruik van die rekken en na realisering van die rekken is toegestaan, ziet op een andere situatie dan als in het onderhavige geschil aan de orde. Die uitspraken betreffen het gebruik van grond behorende bij een bouwwerk waarvoor reeds een onherroepelijke bouwvergunning gold voor het veranderen van een bestaand bouwwerk (de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 april 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BQ1895) en toepassing van artikel 4, aanhef en onder 9, van bijlage II van het Bor voor wijziging van het gebruik van een bestaand bouwwerk met grond (de uitspraak van de rechtbank Zwolle van 1 juli 2012, ECLI:NL:RBZLY:2012:BW8643 en de uitspraak van de rechtbank Gelderland van 7 mei 2013, ECLI:NL:RBGEL:2013:CA1893). In het onderhavige geval gaat het om nog niet bestaande bouwwerken waarvoor de omgevingsvergunning thans ter beoordeling staat.

4.5. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen behoeven de overige beroepsgronden geen bespreking.

4.6. Het beroep is gegrond. Dit besluit komt in aanmerking voor vernietiging wegens strijd met artikel 3:4 en artikel 7:12 van de Awb.

4.7. De rechtbank ziet geen aanleiding om te bepalen dat de rechtgevolgen van het bestreden besluit in stand blijven. Verweerder heeft ter zitting gewezen op het bestemmingsplan "Werkgebied Alblasterdam" dat de raad van de gemeente Alblasterdam heeft vastgesteld bij besluit van 25 september 2012. In dit plan wordt aan de bestemming van het hoofdgebouw én het omheinde buitenterrein de aanduiding "detailhandel perifeer" toegekend. Daarnaast wordt aan het verkoopvloeroppervlak van het perceel van vergunninghoudster niet meer de aanduiding "maximum vloeroppervlak 10.000 m²" toegekend. Eiseressen hebben tegen het vaststellingsbesluit beroep ingesteld bij de Afdeling. Op 4 september 2013 heeft de Afdeling het beroep van eiseressen gedeeltelijk gegrond verklaard en het vaststellingsbesluit vernietigd voor zover daarbij aan de verkoopvloeroppervlakte van het perceel van vergunninghoudster niet de aanduiding "maximum vloeroppervlak 10.000 m²" is toegekend. Verweerder dient ten aanzien van dit punt een nieuw besluit te nemen. Het nieuwe bestemmingsplan staat op dit punt derhalve nog niet in rechte vast.

In verband met het vorenstaande dient verweerder op het bezwaar van eiseressen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

4.8. Omdat het beroep gegrond wordt verklaard, dient verweerder op grond van artikel 8:74, eerste lid, van de Awb het door eiseressen betaalde griffierecht aan hen te vergoeden.

4.9. De rechtbank ziet voorts aanleiding om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van deze wet te veroordelen in de kosten die eiseressen in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs hebben moeten maken. De kosten in verband met de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 974,- (1 punt voor de indiening van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting van de rechtbank, met een waarde per punt van € 487,- en wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit neemt;
- bepaalt dat verweerder aan eiseressen het betaalde griffierecht van € 310,- vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten die eiseressen in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs hebben moeten maken, welke kosten worden begroot op in totaal € 974,- ter zake van beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.N. Abdoelkadir, voorzitter, en mrs. W.M.P.M. Weerdesteijn en B. van Velzen, leden, in aanwezigheid van mr. S. Kara, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 30 januari 2014.

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op: **30 JAN. 2014**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

VOOR COPIE CONFORM De griffier van de Rechtbank Rotterdam Sector Bestuursrecht wnd
